

अत्यग्निष्टोमसंस्थे दशमाहे “अत्यग्निष्टोमोऽविवाच्यं दश-
मम्” कात्या० १२, ३, २१, १ । “अत्यग्निष्टोमसंस्थमविवाच्यं
दशममहर्भवति” कर्क० । “नास्मिन्नहनि केनचित्
कस्यचित् विवाच्यमविवाच्यमित्याचक्षते” आश्व०
श्रौ० २, १२, १० । अस्मिन्नहनि केनचित् कस्मैचित् कत्रे
मन्त्रः कस्मै वा न विवाच्यं नाख्याव्यमित्यर्थः कुतः ?
यस्मादेतदहः अविवाच्यमिति श्रुतौ प्रसिद्धम् परस्पर-
मविवचनीयमेतस्मिन्नहनीत्यविवाच्यमिदमहर्भवति ।

अविवाद् पु० विरुद्धो वादः कथनं व्यङ्ग्यारभेदः विरोधश्च अभावे
३ न० त० । १, विरुद्धवादाभावे ऐक्यमये २ अव्यवहारे
३ विरोधाभावे च न० ब० ४ तच्छून्ये ति० । [विवाहसंस्तारे ।

अविवाहित ति० न० त० । विवाहितभिन्ने अनूहे अजात-
अविविक्त ति० न० त० । १ एकीभूते २ विवेकशून्ये ३ अन्यो-
न्यतादात्म्यापन्ने “तन्नायः पिण्डवदविविक्तं सत् तदेव
महावाक्यस्य वाच्यार्थो भवति” वेदान्तसा० ।

अविवेक पु० न विवेकः भेदकधर्मेण ज्ञानम् अभावे न० त० ।
अन्योन्यतादात्म्यारोपहेतौ १ विशेषज्ञानाभावे इति नैयायिका ।
विरोधे न० २ अन्योन्यतादात्म्यज्ञानरूपे मिथ्याज्ञाने
“तद्योगोऽयविवेकात्” सा० सू० । “अयञ्चाविवेकोऽगृही-
तासंसर्गकसंभयज्ञानमविद्यास्यलाभिषिक्तं विवक्षितः” “ब-
न्धोविपर्ययात्” विपर्ययभेदाः पञ्च इत्यागामिसूत्रद्वयात् “तस्य
हेतुरविद्येति” योगसूत्रे ऽयविद्याया एव पञ्चपर्ययरूपाया
बुद्धिपुरुषसंयोगहेतुतया वचनाञ्चान्यथाख्यात्यनभ्युपगमएव
योगतोऽत विशेषौचित्यात् । न पुनरविवेकोऽत्वाभावमात्रं
विवेकप्रागभावो वा कुतस्यापि बन्धापत्तेः जीवन्मुक्त-
स्यापि भाविविवेकव्यक्तिप्रागभावेन धर्माधर्मात्पत्तिद्वारा
पुनर्वन्धप्रसङ्गाच्च । तथागामिसूत्रस्य ध्वान्तदृष्टान्तानुपपत्तेः
अभावस्य ध्वान्तवदावकरत्वाभावात् । तथा दृष्टिह्लासाव-
यविवेकस्य श्रूयमास्तौ नोपपद्येयातामिति । अस्मन्मते च
वासनात्मकस्वैवाविवेकस्य संयोगाख्यजन्महेतुतया तमोव-
दावरकत्वदृष्टिज्ञासादिकमञ्जुसर्वोपपद्यते । “तस्य हेतुर-
विद्येति” पातञ्जलसूत्रे च भाष्यकारैरविद्याशब्देनावि-
द्याबीजं व्याख्यातम् ज्ञानस्य संयोगोत्तरकालीनत्वेन
संयोगाजसकत्वादिति । अपि च “पुरुषः प्रकृतिस्यो हि
भुङ्क्ते” इत्यादिवाक्येष्वभिमानाख्यसंयोगस्यैव प्रकृतिस्यता-
ख्यसंयोगहेतुतावगम्यते । अत एव चाविद्या नाभावोऽपि
तु विद्याविरोधिज्ञानान्तरमिति योगभाष्ये व्यासदेवैः प्रय-
त्नेनावष्टतम् । तस्मादविवेकाविद्ययोस्तुल्ययोगस्यैवमत्या-

ऽविवेकस्यापि ज्ञानविशेषत्वमिति सिद्धम् । अयं चाविवे-
कस्त्वैवा संयोगाख्यजन्महेतुः साक्षात्, धर्माधर्मात्मन्निर्दिष्टा,
रागादिदृष्टद्वारा च भवति” सां० प्र० भा० । अधिकमविद्या
शब्दे दृश्यम् । [शून्ये ।

अविवेकश्च ति० न० त० । विवेकभिन्ने कार्याकार्यविवेचना
अविवेन ति० “वेनतिः कान्तिकर्मा” निरु० वि+वेन-अच् न०
त० । विगतेच्छभिन्ने इच्छाशैले । “मनसाऽविवेनं तमित्
सखायम्” ऋ० ४, २४, ६, “अविवेनमिच्छाविगमशून्यम्” भा०
अविशङ्का स्त्री विशेषेण शङ्का अभावे न० त० । १ विशेषशङ्का-
भावे । न० ब० २ विशङ्कारहिते ति० ।

अविशङ्कित ति० वि+शङ्कि-कर्त्तरि क्त, विशङ्का जाताऽस्य
इतच् वान० त० । १ विशङ्कारहिते । “विदध्यादविशङ्कितः”
स्युतिः । २ अजातशङ्के च ।

अविशस्त ति० न विशस्ता विशसने कुशलः । यत्रियपशुहिं-
सनेऽनिपुणे शमितरि “मा ते गृध्रुरविशस्तातिहाय”
ऋ० १, १६२, २० ।

अविशुद्ध ति० विरोधे न० त० । विशुद्धभिन्ने सदोषे ।

अविशुद्धि स्त्री विरोधे न० त० । शुद्धिविपरीते दोषे “सहस्र-
विशुद्धिजयातिशययुक्तः” सां० का० । अविशुद्धिर्हिंसा-
दोषसाधनता यथोक्तम् “अविशुद्धिः सोमादियागस्य पशुवी-
जादिबधसाधनता यथाह स भगवान् पञ्चशिखाचार्यः
“स्वल्पसङ्करः सपरिहारः सप्रत्यवमर्षः” इति । स्वल्पसङ्करः
ज्योतिष्टोमादिजन्मनः प्राधानापूर्वस्य स्वल्पेन पशुहिंसा-
दिजन्मनानथेहेतुना अपूर्वेषु सङ्करः । सपरिहारः क्रियतापि
प्रायश्चित्तेन परिहर्तुं शक्यः । अथ प्रसादतः प्रायश्चित्त-
मपि नाचरितं प्रधानकर्म्मविपाकसमये च पच्यते तथापि
यावदसावनर्थं स्रूते तावत् सप्रत्यवमर्षः प्रत्यवमर्षेण सहि-
ष्णुतया सह वर्त्तत इति । स्वल्पेन हि पुण्यसम्भारोपनीतस्व-
र्गसुधासहाह्वदावमाहिनः कुशलाः पापमात्रोपपादितान्
दुःखवङ्किणिकाम् । न च “मा हिंस्यात् सर्वभूतानोति
सामान्यशास्त्रं विशेषशास्त्रेण “अग्नीषोमीयं पशुमालभेते-
त्यनेन” बाध्यत इति युक्तं विरोधाभावात् विरोधे हि
बलीयसा दुर्बलं बाध्यते । न चेहास्ति कश्चित् विरोधः
भिन्नविषयत्वात् । तथा हि “मा हिंसादिति” निषेधेन
हिंसाया अनर्थहेतुभावे ज्ञाप्यते न त्वक्रत्वर्थत्वमपि “अ-
ग्नीषोमीयं पशुमालभेत” इत्यनेन तु पशुहिंसायाः क्रत्वर्थत्व-
सुच्यते न त्वनर्थहेतुत्वाभावस्तथा सति वाक्यभेदप्रसङ्गात् न
चानर्थहेतुत्वक्रत्वुपकारकत्वयोः कश्चिदस्ति विरोधः । हिंस